

облачатъ въ бѣли дрехи, а не като насъ съ черни. Ако мъртвецътъ е глава на сѣмейство, записватъ му името на дъсчица и я оставятъ въ храма да се пази на вѣчни врѣмена. На сжщата дъсчица четатъ молитви и принасятъ жертви. За умрѣлитѣ китайцитѣ иматъ особенъ храмъ.

Главното божество въ Китай е „Небето“. Тѣ вѣрватъ, че то всичко знае, всичко вижда, подпомага добритѣ и осжжда злитѣ. Освѣнъ небето тѣ почитатъ разни духове, вѣрватъ въ магии, врачуване, клетви и др. На нѣкои отъ тия духове тѣ строятъ и *идоли*.

Въ Китай сж на почитъ само мжжетѣ; женитѣ сж затворени въ кжщи и робуватъ до гробъ. Само селянкитѣ излизатъ на полето да работятъ съ мжжетѣ си. Уважение се прави са-

мо на оная майка, която ражда момчета; ала тежко и горко на тази, която ражда момичета—нея прѣзиратъ и за нищо не зачитатъ

На училище ходятъ само момчетата; учението върви много мжчно, защото азбуката има нѣколко хиляди букви, които трудно се запомнятъ.

Китайцитѣ много цѣнятъ своята стара азбука и своитѣ стари обичаи, затова имъ е мило да се отдѣлятъ отъ тѣхъ. Колко ще имъ бжде лесно, ако иматъ като насъ само 32 букви!